

Glossă modernă

Maria-Eugenia Olaru

Pe calea aceasta numită Cuvânt
eu merg cu capul plecat, și parul în vânt.
Sunt pâinea cu sare și albul ștergar
ce pe masă sunt pregătite de dar.
Și-naintea voastră, în strigăt,
pieptul glasului îmi dezvelesc:
Sunt vinovată că încă iubesc!
Sunt vinovată că Luna încă răsare
cu rouă împletită din Lumină de Soare
să lumineze în urmă, prin ani și vecii,
întunerece mii.
Sunt vinovată hăitașilor mei
că-n goană de întunerec către lumină
sunt fără de vină.
Sunt vinovată vinovaților mei
dezlănțuiți în horde de zmei,

căci lumină fiind dintr-o Lumină mai mare
Iubirea iubirilor noastre-i fără hotare.
Pe calea aceasta numită Cuvânt
eu merg cu capul plecat, cu părul în vânt.
Sunt vinovată că încă trăiesc.
Și în tăcere, cu alte glasuri am întrebat:
-Sunt vinovată că v-am iertat!?